

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Roermond, van 7 augustus 2008 in zaak nr. 08/26548 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 juli 2008 is I (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 augustus 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij sinds de vergunningaanvraag van de vreemdeling en gedurende looptijd van deze aanvraag de termijn van artikel 59, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) reeds tijdens de vorige bewaring van de vreemdeling volledig heeft benut, een herhaald gebruik van deze termijn gedurende de looptijd van dezelfde aanvraag niet overeenkomt met de eenduidige tekst van genoemd artikellid en met het doel en de strekking van die wettelijke bepaling en het niet de bedoeling van de wetgever is geweest aan voornoemd artikel in gevallen als het onderhavige een ruimere marge te doen toekomen. Hiertoe betoogt de staatssecretaris dat de wetgever met het betrokken artikellid niet heeft beoogd bewaring uit te sluiten voor een vreemdeling die geen besluit op zijn tijdens een eerdere vreemdelingenbewaring ingediende aanvraag heeft ontvangen, maar te waarborgen dat binnen een bepaalde termijn een besluit op die aanvraag wordt genomen. Voorts ziet de uitspraak waarnaar de rechtbank heeft verwezen, op een situatie waarin, anders dan hier, beoogd is de termijn in genoemd artikellid opnieuw te laten aanvangen gedurende de voortduring van een bewaring, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 8, aanhef en onder f, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, heeft een vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14, terwijl bij of krachtens deze wet dan wel op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, kan, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld een vreemdeling die:

- a. geen rechtmatig verblijf heeft;
- b. rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder f.

Ingevolge het vierde lid, voor zover thans van belang, duurt bewaring krachtens het eerste lid, onder b, in geen geval langer dan vier weken.

2.1.2. Op 26 februari 2008 heeft de vreemdeling een aanvraag ingediend om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. In verband hiermee is de grondslag van een eerder op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 opgelegde maatregel van bewaring gewijzigd in het bepaalde onder b van dit artikellid. Op 25 maart 2008 is deze maatregel opgeheven, omdat de termijn als bedoeld als bedoeld in artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 was verstreken.

Op 23 juli 2008 is de vreemdeling de thans voorliggende maatregel van bewaring opgelegd op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Op 5 augustus 2008 is de grondslag van deze maatregel gewijzigd in het bepaalde onder b van dit artikellid, aangezien op voornoemde aanvraag nog niet was beslist.

2.1.3. Blijkens de memorie van toelichting (Kamerstukken II 1998-1999, 26732, nr. 3, p. 60-61) is in artikel 59 (destijds artikel 57), vierde lid, van de Vw 2000 onder meer geregeld dat de bewaring ten hoogste vier weken bedraagt in geval de bewaring wordt opgelegd hangende de beslissing op de aanvraag. Daarbij blijft gelden dat een vreemdeling niet of niet meer in bewaring kan worden gesteld, indien de beslissing op de aanvraag niet binnen een termijn van vier weken kan worden genomen. Deze regel heeft tot doel om veilig te stellen dat deze maatregelen alleen mogelijk zijn in gevallen waarin op korte termijn een beslissing omtrent eventuele uitzetting te verwachten is, aldus de memorie van toelichting.

Uit het voorgaande volgt dat artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000, naast het waarborgen van een beslissing op de aanvraag, tevens beoogt het niet meer in bewaring stellen van een vreemdeling na het gedurende een eerdere inbewaringstelling verstrijken van de in het artikellid genoemde termijn zonder dat beslist is op diens aanvraag. Dan is derhalve geen plaats voor een nieuwe inbewaringstelling zo lang niet op die aanvraag beslist is. Dit in aanmerking genomen is ook het verschil tussen de door de rechtbank genoemde uitspraak en onderhavige zaak niet van belang, aangezien in beide gevallen sprake is van het verstrijken van de termijn en het nog ter beslissing voorliggen van dezelfde aanvraag.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank terecht tot het bestreden oordeel gekomen. De grief faalt dan ook.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Sijnders, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

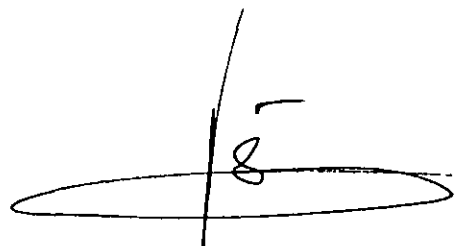
w.g. Sijnders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 november 2008

279

Verzonden: 21 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

24. JUL 2008 9:21
JUL-28-2008 15:33

CIV_HAARLEM 023-5126678
VAN-VAN HOUTEN&PARTNERS
+31786311113

NR. 1752 P. 8/9
T-982 P.002/003 F-813
Nr. 0907 P. 1

23. Juli 2008 14:55

Postadres Postbus 528
6600AM EINDHOVEN

• Brabant Zuid-Oost

Regio Brabant Zuid-Oost
Korpsaandelen 22 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door F.W.T.J. van Dorp
Telefoon 0900-8844
Fax 040-2332089
V-nummer / Zaak / Zaak - 29/07/2008
Datum 23/07/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Ingekomen ter griffie
van de Rechtbank Roermond
sector Bestuursrecht

24 JULI 2008

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Franciscus Wilhelmus Theodorus Jozef van Dorp, inspecteur van het regionaal politiekorps Brabant Zuid-Oost, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Turkije
Nationaliteit(en) : Turkse, Turkse
Geslacht : mannelijk

Ontvangen d.d.
23 JUL 2008
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Eindhoven
Datum : 23/07/2008
Tijd : 14:30 uur.

24. JUL. 2008 9:21
JUL-27-2008 15:33

CIV_HAARLEM 023-5126678
VAN-VAN HOUTEN&PARTNERS
+31786311113

NR. 1752 P. 9/9

T-382 P.003/003 F-813

Nr. 0907 P. 2

23. Juli 2008 14:55

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
F.W.T.J. van Dorp

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Ontvangen d.d.
23 JUL 2008
Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken
te Haarlem

0475352564

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Zittinghoudende te Roermond

Sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer
Vreemdelingenkamer

Procedurenummer: AWB 08 / 26548

**Uitspraak van de rechtbank ingevolge artikel 94 juncto artikel 106 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)**

inzake

volgens zijn verklaring geboren op en van Turkse
nationaliteit, verblijvende op de Detentieboot te Dordrecht,
hierna te noemen: eiser,
gemachtigde mr. H.C.C. Kneuvelds, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Op 23 juli 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

1.2. Bij beroepschrift van 23 juli 2008 is namens eiser beroep ingesteld. Ingevolge het bepaalde in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt dit beroep tevens een verzoek tot toekenning van schadevergoeding in.

1.3. Bij faxberichten van 4 augustus 2008 en 5 augustus 2008 heeft de gemachtigde van eiser nadere informatie ingezonden.

1.4. Bij faxbericht van 5 augustus 2008 heeft verweerder nadere stukken ingezonden

1.5. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 6 augustus 2008, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. R.R. Berkhout. Als tolk in de Turkse taal was aanwezig de heer K. Cosgun.

2. Overwegingen

2.1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met deze wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

0475352564

Procedurenummer: AWB 08 / 26548

2

2.2. Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat eiser op 26 februari 2008 een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 heeft ingediend, waar tot op heden nog niet op is beslist. Aangezien de bewaring van eiser destijds op 26 maart 2008 is opgeheven vanwege het niet tijdig beslissen op eisers aanvraag, had eiser op 23 juli 2008 niet in bewaring mogen worden gesteld. De termijn van vier weken zoals genoemd in artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 kan immers niet opnieuw een aanvang nemen.

2.3. De rechtbank overweegt als volgt.

2.4. Verweerder heeft eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld. Hieraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiser:

- niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- verdacht wordt van het plegen van een misdrijf;
- zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn.

2.5. Bovenstaande gronden zijn onbestreden gebleven en vormen bovendien voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

2.6. De rechtbank overweegt verder als volgt.

2.7. Uit de gedingstukken alsmede het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiser op 28 juli 2008 een asielaanvraag heeft ingediend, welke hij op dezelfde datum weer heeft ingetrokken. Op 4 augustus 2008 heeft de regievoerder van de Dienst Terugkeer & Vertrek een vertrekgesprek met eiser gevoerd. Tijdens dit gesprek heeft eiser geweigerd het aanvraagformulier tot afgifte van een laissez-passer in te vullen. De regievoerder heeft het in zijn plaats gedaan en op dezelfde datum is het formulier naar de zogenoemde lp-kamer verzonden.

2.8. Gelet op het vorenstaande kan, naar het oordeel van de rechtbank, dan ook voorsnog niet worden gesteld dat geen rebel zicht op uitzetting bestaat.

2.9. Ter zitting heeft verweerder voorts verklaard dat eiser op 26 februari 2008 een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, met als doel "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken" heeft ingediend. Deze aanvraag is echter niet op de juiste plaats binnengekomen bij de IND en derhalve is er tot nog toe geen beslissing op de aanvraag genomen. Hoewel de vorige bewaring van eiser op 26 maart 2008 is opgeheven aangezien er niet tijdig was beslist op de door eiser ingediende aanvraag, kon eiser op 23 juli 2008 wederom in bewaring worden gesteld, aldus verweerder, vanwege de openbare orde aspecten. De termijn van vier weken als bedoeld in artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000, heeft op 23 juli 2008 opnieuw een aanvang genomen en er zal een categoriewijziging van de a- in de b-grond van artikel 59, eerste lid van de Vw 2000 plaatsvinden.

2.10. Ten aanzien van hetgeen eiser en verweerder hebben aangevoerd omtrent het bij de onderhavige bewaring al dan niet opnieuw aanvangen van de termijn van vier weken zoals genoemd in artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000, overweegt de rechtbank onder verwijzing naar de uitspraak van deze rechtbank, zittinghoudende te Alkmaar, van 3 augustus 2004 (JV 2005/33), als volgt.

0475352564

Procedurenummer: AWB 08 / 26548

3

2.11. De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat eiser rechtmatig verblijf in Nederland heeft op grond van artikel 8, aanhef en sub f, van de Vw 2000.

2.12. Artikel 59, eerste lid, Vw 2000 vermeldt dat indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op de uitzetting, door verweerder in bewaring kan worden gesteld de vreemdeling die: a. geen rechtmatig verblijf heeft; b. die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder f, g en h. Het vierde lid van voornoemd artikel vermeldt voorts – voor zover relevant – dat bewaring krachtens het eerste lid, onder b in geen geval langer duurt dan vier weken. Indien voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag toepassing is gegeven aan artikel 39, duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onder b, in geen geval langer dan zes weken.

2.13. Blijkens de Nota naar aanleiding van het verslag (Kamerstukken II 1999–2000, 26 732, nr. 7, p. 201) is met de in artikel 59, vierde lid, Vw 2000 gestelde desbetreffende termijnen bedoeld te waarborgen dat binnen vier, dan wel zes weken op de aanvraag wordt beslist, bij gebreke waarvan de bewaring wordt opgeheven. Deze termijnen dienen er toe onzekerheid voor de vreemdeling over de uitkomst van de procedure zo kort mogelijk te laten zijn, aldus de Nota.

2.14. De rechtbank is van oordeel dat verweerder sedert eisers aanvraag van 26 februari 2008 en gedurende de looptijd van deze aanvraag de termijn van wettelijk toegestane vreemdelingenbewaring van vier weken zoals bedoeld in artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 reeds tijdens de vorige vreemdelingenbewaring van eiser volledig heeft benut en dat een herhaald gebruik van deze termijn gedurende de looptijd van dezelfde aanvraag niet overeenkomt met de eenduidige tekst van dit artikellid, alsmede met het doel en de strekking van voornoemde wettelijke bepaling, mede gelet op de toelichting hierop. De rechtbank overweegt dat er evenmin aanleiding bestaat voor het oordeel dat het de bedoeling van de wetgever is geweest aan voornoemd artikel, in gevallen zoals het onderhavige, een ruimere marge te doen toekomen.

2.15. De rechtbank is op grond van het vorenstaande van oordeel dat de maatregel van bewaring van meet af aan onrechtmatig is te achten.

2.16. Op grond van het bepaalde in artikel 106 van de Vw 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van een maatregel tot vrijheidsontneming beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan eiser een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.

2.17. Nu de inbewaringstelling blijkens het voorgaande met ingang van 23 juli 2008 onrechtmatig is, komt eiser over de periode van 23 juli 2008 tot 7 augustus 2008 (15 dagen) schadevergoeding toe. Uitgangspunt bij de vaststelling van de schadevergoeding vormt de richtlijn van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak betreffende de vergoeding van immateriële schade bij inverzekeringsstelling en voorlopige hechtenis, die uitgaat van een schadevergoeding van EUR 95,= voor elke dag die in een politiceel is doorgebracht en van EUR 70,= voor elke dag die in een huis van bewaring is doorgebracht. In totaal bedraagt de schadevergoeding 2 x EUR 95,= en 13 x EUR 70,= is EUR 1100,=.

2.18. Voorts acht de rechtbank termen aanwezig om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit

0475352564

Procedurenummer: AWB 08 / 26548

4

proceskosten bestuursrecht vastgesteld op in totaal EUR 644,= voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- * 1 punt voor het indienen van het beroepschrift;
- * 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- * waarde per punt EUR 322,=;
- * wegingsfactor 1.

2.19. Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

2.20. Mitsdien wordt beslist als volgt.

0475352564

Procedurenummer: AWB 08 / 26548

5

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gericht tegen de bewaring gegrond;

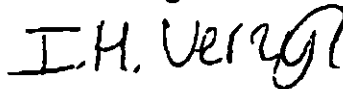
beveelt de onmiddellijke opheffing van de bewaring;

wijst het verzoek om schadevergoeding toe, ten laste van de Staat der Nederlanden, ten bedrage van EUR 1100,=;

bepaalt dat de uitbetaling geschiedt door de griffier van de rechtbank;

veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten, vastgesteld op EUR 644,=, te vergoeden door de Staat der Nederlanden en te voldoen aan de griffier.

Aldus gedaan door mr. M.I.J. Hegeman in tegenwoordigheid van mr. I.H. Verzijl als griffier en uitgesproken in het openbaar op 7 augustus 2008.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier.

Voornoemd lid van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van EUR 1100,= (ZEGGE; ELFHONDERD EURO)

Aldus gedaan op 7 augustus 2008 door mr. M.I.J. Hegeman.

Afschrift verzonden: 7 AUG. 2008

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

12 AUG 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger Beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. P. van Zijl
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Roermond
van 7 augustus 2008
met procedurenummer: 08/26548
dossiernummer: 0010.02.2043

Inzake:

verweerder
gemachtigde: mr. H.C.C. Kneuvelders
advocaat te Dordrecht

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

P. van Zijl
073-8883447

1. Inleiding

- 1.1. De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Roermond, van 7 augustus 2008, eveneens verzonden op voornoemde datum, met kenmerk Awb 08/26548, in welke zaak de rechtbank het beroep gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met onmiddellijke ingang heeft bevolen, en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van de schade, groot in totaal € 1100,- alsmede tot vergoeding van de proceskosten, groot € 644,- (zie produktie 1).

2. Achtergronden

- 2.1. Bij besluit van 23 juli 2008 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw) in bewaring gesteld.
- 2.2. Bij beroepschrift van eveneens 23 juli 2008 is namens eiser beroep ingesteld tegen de aan verweerder opgelegde maatregel ex artikel 59 Vw.
- 2.3. Bij uitspraak van 7 augustus 2008 heeft de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt Staatssecretaris

- 3.1. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak van de rechtbank.
- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank (rechtsoverweging 2.14):

De rechtbank is van oordeel dat verweerder sedert eisers aanvraag van 26 februari 2008 en gedurende de looptijd van deze aanvraag de termijn van wettelijke toegestane vreemdelingenbewaring van vier weken zoals bedoeld in artikel 59, vierde lid, van de Vw2000 reeds tijdens de vorige vreemdelingenbewaring van eiser volledig heeft benut en dat een herhaald gebruik van deze termijn gedurende de looptijd van dezelfde aanvraag niet overeenkomst met de eenduidige tekst van dit artikellid, alsmede met het doel en de strekking van voornoemde wettelijke bepaling, mede gelet op de toelichting hierop. De rechtbank overweegt dat er evenmin aanleiding bestaat voor het oordeel dat het de bedoeling van de wetgever is geweest aan voornoemde artikel, in gevallen zoals het onderhavige een ruimere marge te doen toekomen".

Toelichting op de grief

- 3.3. De Staatssecretaris merkt op dat de rechtbank, gezien de tekst:

"... dat een herhaald gebruik van deze termijn gedurende de looptijd van dezelfde aanvraag"

de toepassing van artikel 59, vierde lid, Vw ten onrechte relateert aan de ingediende aanvraag, in plaats van aan de duur van de bewaring.

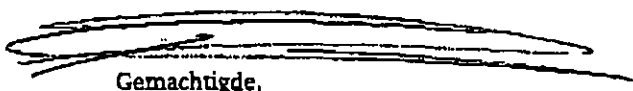
Met de overweging dat vorenstaande toepassing in strijd moet worden geacht met doel en strekking van artikel 59 miskent de rechtbank dan ook dat de wetgever niet heeft beoogd de toepassing van de maatregel van bewaring uit te sluiten voor de vreemdeling die nog geen besluit op zijn - ten tijde van een eerder verblijf in vreemdelingenbewaring - ingediende aanvraag heeft ontvangen. Naar het inzicht van de Staatssecretaris heeft de wetgever slechts beoogd te waarborgen dat een besluit op een verblijfsaanvraag van een in bewaring gestelde vreemdeling binnen een vastgestelde termijn wordt genomen.

- 3.4. Ten onrechte verwijst de rechtbank (zie rechtsoverweging 2.10) ter onderbouwing van voornoemd standpunt dan ook naar de uitspraak van de rechtbank Almelo (JV 2005/33) Immers, deze uitspraak ziet op de situatie waarin de Staatssecretaris de termijn van artikel 59, vierde lid, Vw, opnieuw heeft willen doen laten aanvangen gedurende de voortdurende toepassing van een opgelegde maatregel ex artikel 59 Vw. Op juiste gronden heeft de rechtbank dan ook overwogen dat deze toepassing in strijd met worden geacht met de tekst en strekking van voornoemd artikellid. In de onderhavige zaak doet deze situatie zich echter niet voor. Verweerder is in bewaring gesteld terwijl er nog geen beslissing op zijn aanvraag (die tijdens de vorige detentie door verweerder is ingediend) was genomen. Dit impliceert dat op de Staatssecretaris de verplichting rust om, rekenend vanaf het moment dat de huidige maatregel is aangevangen, binnen de gestelde termijn van artikel 59, vierde lid Vw, te beslissen op de openstaande aanvraag. Dat op de thans nog immer openstaande aanvraag niet tijdig was beslist, waardoor de rechtmatigheid aan de eerder opgelegde maatregel was komen te onvallen, komt voor de beoordeling van de rechtmatigheid van de thans aan de orde zijnde maatregel geen betekenis toe.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schade vergoeding af te wijzen en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep ongegrond te verklaren.

Den Bosch, 12 augustus 2008

Gemachtigde,

M. Petsch, senior-procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3447
telefax 073 - 888 30 86*